

til en Handelsmand paa Stedet og tage den Pris, han byder; men selv da maa denne Handelsmand betale den meget glubende Jernbanefragt, som Trafikministeren kræver.

Det spiller endvidere en kolossal Rolle for hele Sukkerroedyrkingen, at vi opretholder disse høje Jernbanetakster. Vedkommende Gaardejer fortalte mig, at han i Fjor betalte 150 Kr. i Jernbanefragt for de Roer, han avlede paa $1\frac{1}{2}$ Td. Land. Roerne blev transporteret fra Ejby til Assens Sukkerfabrik, det er vist godt og vel 4 Mil, og man vil deraf se, at der falder en Udgift paa ca. 100 Kr. pr. Td. Land til Jernbanefragt. Det er jo en kolossal Udgift og Fordyrelse ved Sukkerroefabrikationen her i Landet, og Følgen er da ogsaa, at vedkommende Mand, som i øvrigt er en ivrig Tilhænger af den højtærede Trafikminister, ikke længere vil dyrke Sukkerroer, og saaledes er der mange andre Landmænd, som ikke længere vil dyrke Sukkerroer. Men dette Spørgsmaal om at dyrke Sukkerroer er i høj Grad et økonomisk Spørgsmaal for Landet. Det, at vi under de nuværende Forhold kan forsyne os selv med Sukker og derved skaffe Arbejde til et meget stort Antal Arbejdere her i Landet, er et meget vigtigt Spørgsmaal. Nu ved jeg, at der er sluttet Overenskomst mellem Sukkerfabrikkerne og Sukkerroedyrkerne, saaledes at hvis vi skrider til en Nedsættelse af Taksterne for Transport af Sukkerroer, vil denne Nedsættelse komme Sukkerroedyrkerne til gode, eftersom Fabrikkerne er gaaet ind paa en bestemt Betaling, og for at fremme hele denne Sukkerroeindustri her i Landet og søge at faa saa mange som muligt til at producere Sukker og derigennem søge at faa saa stort et Antal Mennesker beskæftiget ved denne Virksomhed som muligt mener jeg, at det er nødvendigt, at vi snarest muligt skrider til en klækkelig Nedsættelse af Jernbanetaksterne. Jeg føler mig overbevist om, at for saa vidt man gaar denne Vej, vil Transporten paa Statsbanerne meget hurtigt forøges i en saadan Grad, at den Indtægtsformindsættelse, som ved Nedsættelsen vil fremkomme for den højtærede Trafikminister, vil blive opvejet ved en meget stærkere Trafik, i alle Tilfælde virker de nuværende Jernbanetakster saa generende paa hele Erhvervslivet her i Landet, at det er umuligt at opretholde dem; de generer baade Industri og Haandværk, og de generer ikke mindst Landbruget, og det er ikke muligt for den nuværende Regering at opretholde dem. Jeg opfordrer derfor den højtærede Trafikminister til at meddele os,

om han og den Regering, han tilhører, er parate til at foretage de Nedsættelser, som er nødvendige.

Ministeren for offentlige Arbejder (Slebsager): Jeg vil straks svare det ærede Medlem, som sidst talte (Hans Nielsen), at man fra Ministeriets Side stadig har sin Opmærksomhed henvendt paa, om der er Mulighed for at nedsætte Jernbanetaksterne, og saa snart de økonomiske Forhold for Statsbanerne stiller sig saaledes, at der er Mulighed for at gaa til en Nedsættelse, vil vi selvfølgelig gaa den Vej; men vi maa have det saaledes ogsaa ved Statsbanerne, at Indtægterne dækker Udgifterne.

Indenrigsministeren (Kragh): Den ærede Forespørger (Stauning) har nu gennem tre timelange Taler underholdt Tinget med Betragtninger over mange højst forskellige Problemer, som i større eller mindre Grad har Forbindelse med det Hovedemne, som det ærede Medlems Forespørgsel angaar. Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem i den tredie Tale, han holdt, fandt Anledning til at fæste Tanken ved, hvad man rundt i Befolkningen her i Landet maatte mene om den Anvendelse, som det høje Folketing gør af den til Disposition stillede Tid. Det ærede Medlem trøstede sig i denne Forbindelse med, at Opfattelsen vilde være den ude omkring, at det var Regeringen, der gav Anledning til, at disse mange, timelange Debatter Uge efter Uge føres her i dette høje Ting. Jeg kan forsikre det ærede Medlem Hr. Stauning om, at hvor Ansaret for, at dette sker, ligger, derom er der grumme faa i dette Land, som er i Tvivl, og det ærede Medlem vil forgæves under eventuelt fortsatte Taler om denne Sag søge, hvis han vender tilbage til denne Side af Spørgsmaalet, at fratægge sig det Ansvar, som herfor paahviler ham og hans Parti. Det ærede Medlem har atter og atter været inde paa de Ulykker, som efter hans Mening følger med Kapitalismen, har været inde paa en Skildring af de Svindelforetagender, som i dette Land er brudt sammen og har givet Anledning til de store social-økonomisk Ulykker, som ogsaa vort Land hjemses af, og der er jo ikke nogen, som vil bestride, at adskilligt indenfor Erhvervslivet har været af mindre sund Art, og at der til adskillige Foretagender har været knyttet Omstændigheder, som vel kunde betegnes som Svindel, og at det i og for sig maa